

LA UNIÓ LLIBERAL : SALÓ BIBLIOTECA

per una reminiscència del temps en que imperaven les idees absolutes, ha tingut també fórmules absolutes i rígides, a les quals s'ha sacrificat. Sobre tot en els països llatins, la Democràcia ha fet dels principis morals, en que està basada, postulats invariables. A mida que la Democràcia ha anat extenent-se, els homes veritablement demòcrates han comprès que era funció fonamental per a mantenir-la, despullar-la de les idees absolutes, nodrint-la en canvi de les idees noves, que prenen en la realitat els seus matços i els fixen en fórmules subjectes a la llei del progrés universal.

Aquest predomini de les idees absolutes ha tingut les seves conseqüències, en quan la Democràcia ha esdevingut una forma d'acció, i s'han creat els partits democràtics polítics. Durant molts anys, aquests partits han mantingut, amb una rigidesa extraordinària, les idees absolutes en que es basaven. Això ha produït, com a conseqüència, d'una banda, organitzacions que en l'ordre ideològic restaven allunyades de les noves idees que es feien pas; d'altra banda, una política verbalista i sense eficàcia perquè la realitat marcava un compàs distint del que ella seguia. El treball de la nova Democràcia, en l'ordre polític, ha sigut el de substituir la ideologia corrent i sancionada, per una altra nova, subjectant a una revisió les doctrines imperants, i el de buscar en la realitat la font de tota inspiració, segons les ensenyances del temps. Mentre això no s'ha fet, la transformació política ha sigut més aparent que real; en quant ha volgut sacrificar als postulats inflexibles el curs de la història, ha produït reaccions violentes, i la seva eficàcia ha estat considerablement reduïda. Per aquest motiu, la Democràcia arreu del món s'orienta vers aquest sentit, deixant com una sobrevivència de les velles fórmules polítiques, totes aquelles que una revisió ha demostrat que eren cròniques o extingides. En aquesta nova inspiració busquen, els demòcrates moderns, els medis per a actuar i triomfar, pensant que la vida política no és immutable, sino que té varietats i matços indefinits, i d'una tant gran riquesa que el que els desprecia o no els comprèn, lluny de procurar el millorament de la societat política, el que fa és mantenir-la estancada, dificultant la seva marxa ascendent vers una humanitat més justa i bona.

El vostre periòdic, que recull en el seu

títol aquesta tendència fonament humana, que tant brillantment exposava l'il·lustre pensador en aquella conferència, ha d'influir perquè les multituds democràtiques compreguin quina és la seva funció en el nou món polític que s'anuncia.

MANUEL RIUS I RIUS

PERSEVERANT

No hem de negar que la incompreensible fugida d'elements varis que integraven i arrodonien l'obra més preuada de nostra Associació, quin esforç de tots havia fet que l'Orfeó assolís un envejable lloc dintre el moviment cultural de Catalunya, i sens dubte el més ferm puntal de la que desenrotllava Granollers, no hem de negar, repetim, que va ésser, per a «La Unió Lliberal», un cop molt sensible i una ofensa inqualificable de fill rebel i desagratit.

S'apartaren de nosaltres homes que creïem sincers i abnegats per l'obra excelsa de l'Orfeó, i que més tard hem pogut enterar-nos que el mòbil de la fugida responia obeint senzillament a un punt de vista ben mesquí i poc en

consonància amb els ideals artístics que enganyosament pretenien enlluernar-nos, ja que el cant de llibertat que entonaren, no era res més que l'afany pretensions i petulant de lluir en altres esferes i en mig d'altra gent que, pel seu mode de pensar, s'haurien abstingut d'entrar a la Unió, encare que el mateix Mesies ens hagués anunciat la seva vinguda, de vallant per les portes de nostra Associació.

S'apartaren també de nosaltres, elements que estimàvem de debò i que creïem identificats amb l'obra social, política i cultural que desenrotlla nostra Casa, essent aquesta pèrdua, encare que per la quantitat la més insignificant, la més sensible pel què representava dintre els afectes de l'amistat i el companyerisme.

Altres s'apartaren, també, cridant *visca la llibertat*, pot-ser en previsió de que ens veïssim obligats a privar-los de la mateixa, corresponent a fets inqualificables que en la memòria de tots estàn. Aquests varen fer-nos un favor.

Després de tot el què ha succeït, la nostra comunitat es redressa amb més energia, amb més força i amb més entusiasme que mai.

El nostre «Orfeó Granollerí» deixarà oír, altra volta, els màgics i sentimentals encisos de ses veus fresques i gemades, que, com font cristallina, brollaran d'aquella joventut xamosa, plètòrica de vida i de fè.

L'Aureli Font, amb la digna modèstia que el caracteritza, dirigirà l'Orfeó, prescindint d'etiquetes, poc en relació amb la democràcia que en nostre Casal es respira, i a la que amb tanta desconsideració, en la forma i en el gest, tractà el mestre Llobet.

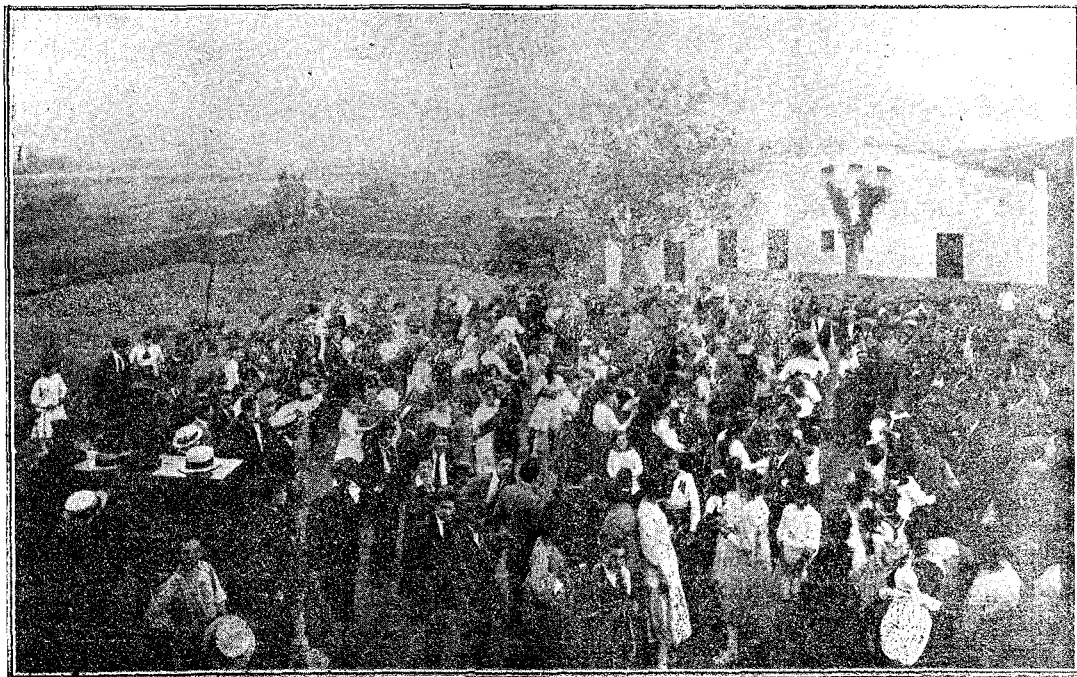
A «La Unió Lliberal» — això podem dir-ho ben clar i ben alt — li pertoca l'honor i el goig de que les manifestacions més grans de cultura que s'han realitzat a nostra vila, han sigut començades, fomentades, mantingudes i desenrotllades per aquesta Associació, posant-hi de la seva part, per a arribar a llur finalitat, tot l'esforç necessari, la ferma voluntat i l'esperit de sacrifici, com tothom ja sab, prescindint de traves indignes, i passant per damunt de totes les futeses, en profit del bon nom de nostra vila i de la cultura de Granollers.

Això és tot.

Continuem tenint Orfeó.

Visca l'«Orfeó Granollerí»!...

FRANCESC TORRAS

BALL CELEBRAT A CANOVELLAS, EL DIA DE L'APLEC DE L'ORFEÓ